

§ 4) til Menighedsmøder i Kirken til Forhandling om Spørgsmaal, der vedrøre Menigheden eller Kirken i Almindelighed. Menighedsraadets Formand har Ansvaret for Mødets Ledelse“. Man har ment, at det var heldigt, hvor der var Trang dertil, at Menighedsraadet sammenkalder de stemmeberettigede til Møder for at forhandle om kirkelige Spørgsmaal, idet man har ment derved at fremme Interessen for og Kærligheden til de kirkelige Sager.

Under Nr. 46 er der stillet et Ændringsforslag til § 21. I § 21 er der jo Tale om, at Præsteembeder skulle inddeles i visse Klasser, hvorved der skal tages Hensyn til deres Indtægter, Omfang, Betydning osv. Det kan nu være meget kedeligt, at Præsteembeder skulle inddeles i Klasser, at alle Teologer ikke kunne søge et hvilket som helst Embede og lige saadan, at Teologerne skulle inddeles i Klasser. Det er en Indskrænkning i Valgretten ogsaa for Menighederne, idet der saaledes ikke kan blive saa mange Ansøgere til de forskellige Præsteembeder. Men saa længe vi have den nuværende Præstelønningsmaade, mener Udvalget, at man er nødt til at finde sig i, at Præsteembederne inddeles i Klasser. De økonomiske Forhold spille jo lige saa vel for Præster som for andre Mennesker nogen Rolle, endskønt ikke alle Præster ville vedkende sig det. Derfor have vi ogsaa ment, at man maa tage tilbørligt Hensyn dertil, og da man vel ikke kan vente i en ganske nær Fremtid at faa en Præstelønningslov, maa vi finde os i, at Embederne blive inddelte i visse Klasser, og at Teologerne lige saadan blive inddelte, kan man sige, i visse Klasser, saa hver Klasse har Lov til at søge sine Embeder. Men her er nævnt som noget, der skulde særlig have Betydning, „Eksamenskaraktererne og andre Vidnesbyrd for videnskabelig Dygtighed“. Det har Udvalgets Flertal ikke følt sig rigtig fuldt tilfreds med. Vi have ment, at der burde tages særligt Hensyn til præstelig Virksomhed, og foreslaar derfor, at Ordene „eller præstelig“ føjes ind.

Ændringsforslagene under Nr. 48, 49 og 50 maa ses i Sammenhæng. Med Ændringsforslag Nr. 48 foreslaas, at 3die og 4de Stykke af § 22 skulle udgaa, og i Ændringsforslag Nr. 49 foreslaas det, at sidste Punktum af § 23 skal udgaa; men det, som indeholdes i de to sidste Stykker af § 22 og sidste Punktum af § 23, erstattes ved det, der kommer ind under

Ændringsforslag Nr. 50. Det er egentlig en Omredaktion, idet noget af det, der staar i §§ 22 og 23 bliver flyttet over i § 24 ved Ændringsforslaget under Nr. 50. Det angaar Fremgangsmaaden, naar Præstekald ere ledige, med Hensyn til Ansøgningsfristen, Tiden, der maa hengaa fra den Dag, da Fremsendelse af Ansøgningerne har fundet Sted, og til der skal ske Afstemning i Menighedsraadet.

Jeg kommer nu til det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal angaaende Afstemningen ved Indstilling til Præsteembederne. Der blev under Sagens første Behandling her i Tinget fra flere Sider anket over, at denne Afstemningsparagraf ikke var saa tydelig, som den burde være, og navnlig blev der af flere gjort gældende, at Mindretallets Ret ikke var varetaget tilstrækkeligt ved Bestemmelsen i Lovforslaget. Udvalgets Flertal har taget Hensyn hertil og har derfor stillet et Ændringsforslag, som skulde udtrykke klarere, hvordan Fremgangsmaaden skal være, og navnlig ogsaa aldeles afgjort tage Hensyn til Mindretallets Ret. Ændringsforslaget søger da at bringe en Ordning i Stand saaledes, at hvis der ved den første Afstemning stemmes paa 3 eller flere Kandidater, indstilles altid de 3, som have flest Stemmer, og er det paa Grund af Stemmelighed ikke afgjort, hvilke tre Kandidater der have flest Stemmer, gør Lodtrækning Udslaget. Man vil altsaa se, at naar der stemmes paa 3 eller flere Kandidater, ere de, som der kan være Tale om at indstille, straks udpegede ved den allerførste Afstemning. Ved en særskilt Afstemning fastsættes den Orden, hvori de saaledes udpegede Kandidater opføres paa Indstillingslisten, dog saaledes, at den, som allerede ved første Afstemning har faaet over Halvdelen af Stemmerne, derved altid er indstillet som Nr. 1. Man vil altsaa se, at hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil det Tilfælde ikke kunne indtræde, som der blev henpeget paa under Sagens første Behandling, at et Flertal ved Snedighed kunde opstille alle tre Kandidater paa Indstillingslisten.

Der kan ganske vist ogsaa indvendes noget mod det stærke Hensyn, man tager til Mindretallet, man kan med nogen Grund anføre, at det er Flertallet, som maa have Retten til at foretage Indstillingen, og at det er Flertallet, det især kommer an paa ved Valget af Præster. Men man kunde jo tænke sig det Forhold, at der kunde være en saa lille Forskel mellem Flertallet og Mindretallet, at det var fuldt forsvar-